

Freddy Madsen (DKP):

Jeg skal ikke beskæftige mig så meget med spørgsmålet om omvalg eller ikke omvalg, idet jeg i det store og hele er enig i den argumentation, der er fremført af flertallet i den sag, men jeg vil godt lige sige til hr. Glistrup, når han siger, at vælgerne på et korrekt grundlag her engang i januar skal have lejlighed til at tage stilling til problemerne, at så vidt jeg kan se, kan der ikke blive tale om noget korrekt grundlag, for det korrekte grundlag var den politiske situation, der eksisterede den 4. december, og da det som bekendt er umuligt at skrue tiden tilbage, vil det være en helt anden situation, vælgerne alene i Randerskredsen skal tage stilling til på det tidspunkt, og det kan ikke være rimeligt.

I øvrigt er jeg enig med flertallet i alle spørgsmål undtagen det ene, hvor vi er kommet med en mindretalsudtalelse, og det drejer sig om spørgsmålet om den vildledende og ulovlige stemmeseddel i Randerskredsen. Spørgsmålet drejer sig, som det er sagt, om to kandidater inden for det samme parti. Hvis vi nægter at kende valget ugyldigt, sådan som man kan det i henhold til valgloven, er det altså vores opgave at finde en løsning og helst den rette løsning på dette problem. Det er naturligvis en ubehagelig opgave, fordi vi skal træffe afgørelse om, hvem af to socialdemokratiske kandidater der skal have mandatet i Århus amt. Det burde alene være de socialdemokratiske vælgere i Randers, der skulle bestemme i den sag, men det lader sig jo af gode grunde ikke gøre. Afgørelsen skal træffes her. Man kan ikke se bort fra, at det er to personer, der er involveret i denne sag, og at det derfor bliver særlig ubehageligt for os at skulle træffe en beslutning, der uundgåeligt vil gå ud over den ene, men det understreger på den anden side nødvendigheden af, at afgørelsen træffes på et så holdbart grundlag, som det overhovedet er muligt.

Jeg må sige, at det just ikke er det, der efter min opfattelse præger flertallets indstilling i denne sag. Spørgsmålet drejer sig om de 1.114 kryds, der er afgivet på venstre side af hr. Søren B. Jørgensens navn. Vi er antagelig alle enige om, at en del af disse vælgere har stemt rigtigt, idet de har ønsket at afgive deres stemme på hr. Søren B. Jørgensen. Men det er lige så uomtvisteligt, at

en del af vælgerne er blevet vildledt af stemmesedlen og i stedet for at stemme på hr. Otto Mørch, som de ønskede, ved en fejltagelse har stemt på hr. Søren B. Jørgensen.

Spørgsmålet er så: hvor mange har stemt rigtigt, og hvor mange har stemt forkert? Fra den ene side fremføres en række argumenter for, at det ikke skulle være så svært for vælgerne at finde ud af stemmesedlen, og at de fleste sikkert har stemt rigtigt. Over for det står en række udtalelser fremsat til pressen umiddelbart efter valget. Jeg skal tillade mig at citere en enkelt, fremsat af hr. Otto Mørch til Demokraten tirsdag den 6. december:

„Jeg er selv en smule overrasket over, at jeg ikke fik flere personlige stemmer, faktisk ved jeg ikke, om jeg ikke har stemt på Søren B. Jørgensen. Det er også i orden, for så har jeg i hvert fald stemt på en god kandidat.“

Og videre:

„Jeg tog straks ned på optællingsstedet, da jeg fik at vide, at mange havde stemt forkert. Jeg talte med borgmester Svend Thingholm, der er formand for valgbestyrelsen i Randers. Han måtte erkende, at stemmesedlen kunne misforstås, og i radioen sagde Thingholm, at stemmesedlen indbyder til fejltagelser.“

Sådan var vurderingen altså fra ledende personligheder i Randerskredsen umiddelbart efter valget, og det viser sig altså, at der er meget delte opfattelser af, hvordan de tvivlsomme stemmer skal fordeles. Det vil efter min opfattelse komme til at bero på rent gætter, og flertallet gætter netop, når det beslutter, at valget skal godkendes på det foreliggende grundlag, idet man går ud fra, at mindst 600 af de stemmer, der her er afgivet, må være afgivet på hr. Søren B. Jørgensen. Det findes der intet som helst reelt grundlag for at antage, og det står i hvert fald helt klart, at ingen med sikkerhed kan sige, hvordan de 1.114 stemmer skal fordeles. Til gengæld har vi efter vores opfattelse på dette område nogle meget klare bestemmelser i valglovens § 39, hvoraf det med al mulig tydelighed fremgår, at hvis ikke det med sikkerhed kan fastslås, hvilken af partiets kandidater vælgerne har stemt på, tilfalder stemmen partiet. Set fra vores synspunkt er der ingen tvivl om, at det er denne bestemmelse, der bør tages i anvendelse i